

गणेशस्तवराजः

स्तोत्रादि पठित्वा । आह्वानं नैव जानामि नैव जानामि पूजनम् ।
 पूजाभागं न जानामि क्षम्यतां परमेश्वर । उभाभ्यामिति अष्टाङ्ग-
 प्रणामं करोमि नमः ॥ “तर्पण करना” नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्व-
 ग्रये नमः पृथिव्यै नम ओषधिभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पतये
 नमो विष्णवे बृहते कृणोमि । इत्येतासामेव देवतानां सलोकतां
 सायुज्यं साष्टिं सामीप्यमाप्नोति य एवं विद्वान् स्वाध्याय-
 मधीते ॥ पूजितोसि मया भक्त्या भगवन्गिरिजापते । सगौरीको
 मम स्वान्तं विश विश्रान्तिहेतवे ॥ मनस्वान्तर्गतं मन्त्रं मन्त्र-
 स्यान्तर्गतं नमः । मनोमन्त्रमयं दिव्यमेकपुष्पं शिवार्चनम् ॥
 इति शिवपूजा सम्पूर्णा ॥

अथ गणेशस्तवराजः ॥

ॐ विघ्नेशो नः स पायाद्विहृतिषु जलधिं पुष्कराग्रेण पीत्वा
 यस्मिन्नुद्धृत्य हस्तं वमति तदऽखिलं दृश्यते व्योम्नि देवैः ।
 काप्यम्भः कापि विष्णुः कचन कमलभूः काप्यऽनन्तः कच
 श्रीः काप्यौर्वः कापि शैलः कचन मणिगणः कापि नकादिस-
 त्वाः ॥ निर्विघ्नविश्वनिर्माणसिद्धये यदनुग्रहम् । मन्ये स वत्रे
 धातापि तस्मै विघ्नजिते नमः ॥ सर्गारम्भेऽप्यजाताय वीजरूपेण
 तिष्ठते । धात्रा कृतप्रणामाय गणाधिपतये नमः ॥ गणेशाय नमः
 ग्रहवाञ्छिताम्युजभानवे । सितदंष्ट्राङ्कुरस्फीतविघ्नौघतिमिरे-
 न्दवे ॥ प्रणमाम्यजमीशानं योगशास्त्रविशारदम् । निःशेषगणवृ-
 न्दस्य नायकं सुविनायकम् ॥ “श्रीब्रह्मोवाच” ॥ भगवञ्छ्रो-
 तुमिच्छामि विस्तरेण यथायथम् । स्तवराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं

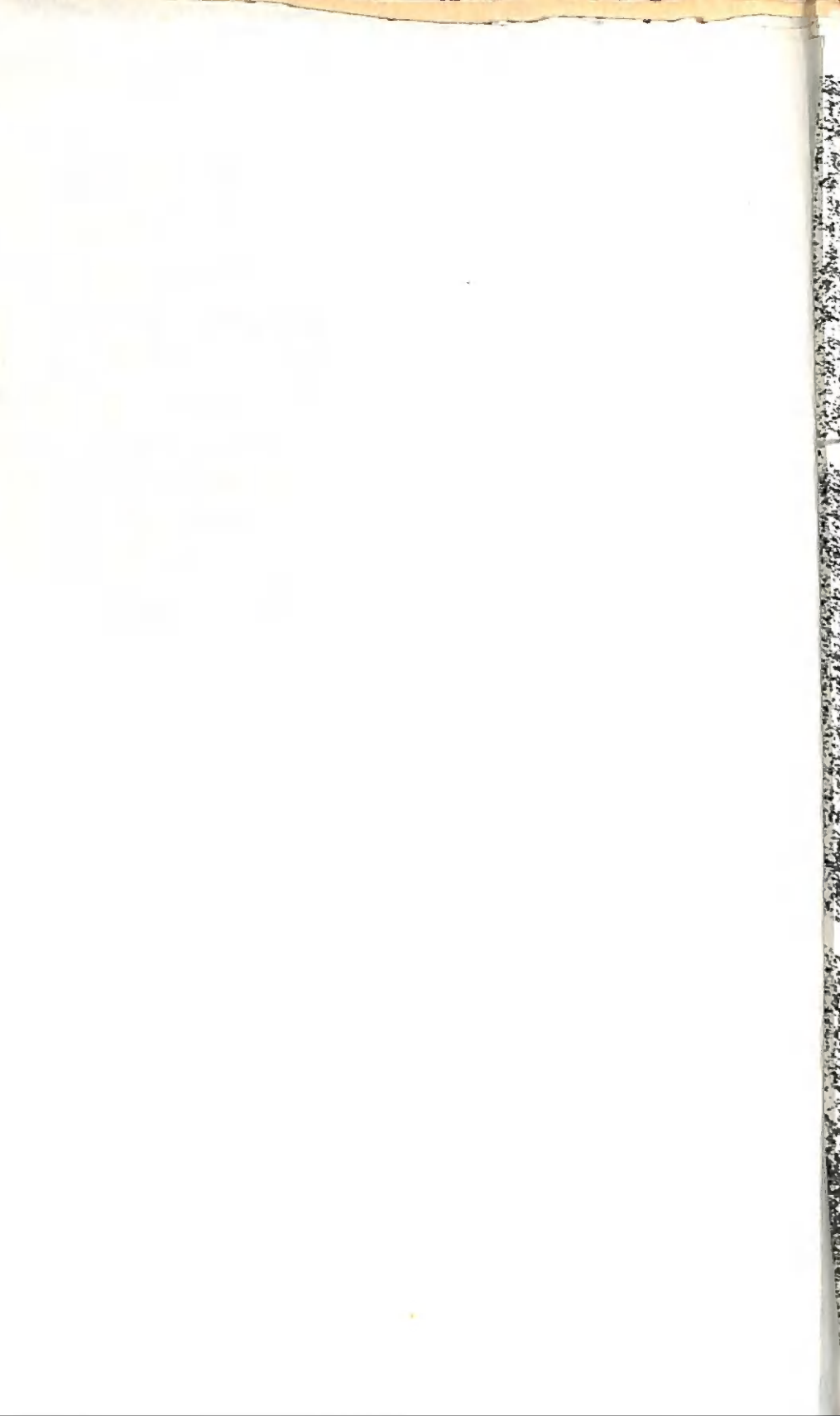

च विशेषतः ॥ “श्रीनन्दिकेश्वर उवाच” ॥ स्तवराजस्य
 माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि समासतः ॥ शृणुष्वभावहितो भूत्वा सर्व-
 सिद्धिकरं परम् । कर्मणा मनसा वाचा ये प्रपन्ना विनायकम् ॥
 ते तरन्ति महाघोरं संसारं कामवर्जिताः ॥ सकृच्च जप्त्वा स्तवरा-
 जमुत्तमं तरत्यशेषं भवपाशपञ्जरम् । विमुच्यते संसृतिसागरा-
 न्नरो विभूतिमानोति सुरैः सुदुर्लभम् ॥ यत्फलं लभते जप्त्वा
 स्वरूपं चापि यादृशम् । यः प्रातरुत्थितो विद्वान्ब्राह्मे वापि
 सुहूर्तके । विपुवायनकालेषु पुण्ये वा समयान्तरे ॥ सर्वदा वा
 जपञ्चन्तुः स्तवराजं स्तवोत्तमम् । यत्फलं लभते मर्त्यः तच्छृ-
 णुष्व चतुर्मुख ॥ गङ्गाप्रवाहवत्तस्य वाग्विभूतिर्विजृम्भते ॥
 बृहस्पतिसमो बुद्ध्या पुरन्दरसमः श्रिया । तेजसादित्यसङ्काशो
 भार्गवेण समो नये ॥ धनदेन समो दाने तथा वित्तपरिग्रहे ।
 धर्मराजसमो न्याये शिवभक्तो मया समः ॥ प्रतापे वह्निसं-
 काशः प्रसादे शशिना समः । बलेन महता तुल्यो भवता
 नक्षवर्चसे ॥ सर्वतत्त्वार्थविज्ञाने मयापि समतां व्रजेत् । एवमे-
 तन्निसन्ध्यं वै जपन्स्तवमनुत्तमम् ॥ सर्वान्कामान्नरः प्राप्य
 भुक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् । सशरीरः सुरेन्द्रस्य पदं न्यस्यति
 मूर्धनि ॥ प्राप्याष्टगुणमैश्वर्यं भुक्त्वा भोगान्सुषुप्तकलान् ।
 अक्षयो वीतशोकश्च निरातङ्को निरामयः ॥ जरामरणनिर्मुक्तो
 वेदशास्त्रार्थकोविदः । सिद्धचारणगन्धर्वदेवविद्याधरादिभिः ॥
 संस्तूयमानो मुनिभिः शंस्यमानो दिनेदिने । विचरत्यखिलां-
 ल्लोकान्वन्धुवर्गैः समं नरः ॥ एवं चिराय निर्वाह्य देवस्यानुचरो-
 भवेत् । स्तवराजं सकृज्जप्त्वा मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ सर्वसिद्धि-

मवाप्नोति पुनात्यासप्तमं कुलम् । नाशयेद्विघ्नसंघातांस्तेन
 वैनायकं स्मृतम् ॥ स्तवराजमनुसरञ्जपन्हृदयाग्रे विलिखन्प-
 ठन्नपि । स सुरासुरसिद्धचारणैर्मुनिभिः प्रत्यहमेव पूज्यते ॥
 तरति च भवचक्रं सर्वमोहं निहन्ति क्षिपति च परवादं मान्यते
 बन्धुवर्गैः । अखिलमपि च लोकं क्षेमतामाशु नीत्वा व्रजति
 यतिभिरीड्यं शाश्वतं धाम मर्त्यः ॥ यो जपति स्तवराजमशोकः
 क्षेमतमं पदमेति मनुष्यः । चारणसिद्धसुरैरभिवन्द्यो याति पदं
 परमं स विमुक्तः ॥ जपेद्यः स्तवराजाख्यमिमं प्रातः स्तवोत्त-
 मम् । तस्यापचारं क्षमते सर्वदैव विनायकः ॥ सर्वान्निहन्ति
 वै विघ्नान्विपदश्च समन्ततः । अशेषाभिर्गणाध्यक्षः सम्पद्भिर-
 भिषिञ्चति ॥ अस्य च प्रणता लक्ष्मीः कटाक्षानुविधायिनी ।
 किं करोमीति वै भीत्या पुरस्तादेव तिष्ठति ॥ तस्मान्निःश्रेयसं
 गन्तुमतिभक्त्या विचक्षणः । स्तवराजं जपेजन्तुर्धर्मकामार्थ-
 सिद्धये ॥ आधिव्याध्यस्त्रशस्त्राग्निपःपङ्कार्णवादिषु । भयेष्व-
 न्येषु चाप्येतत्स्मरन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ स्तवराजं सकृज्जप्त्वा मार्गं
 गच्छति मानवः । न जातु जायते तस्य चौरव्याघ्रादिभिर्मयम् ॥
 यथा वरिष्ठो देवानामशेषाणां विनायकः । तथा स्तवो वरिष्ठोयं
 स्त्वानां शम्भुनिर्मितः ॥ अवतीर्णो यदा देवो विघ्नराजो
 विनायकः । तदा लोकोपकारार्थं प्रोक्तोयं शम्भुना स्वयम् ॥
 विनायकप्रियकरो देवस्य हृदयङ्गमः । जप्यः स्तवोयं यत्नेन
 धर्मकामार्थसिद्धये ॥ “अस्य श्रीमहागणपतिस्तवराजमं-
 त्रस्य ईश्वर ऋषिः, नानावृत्तानि छन्दांसि विनायको
 देवता तत्पुरुष इति बीजं एकदन्त इति शक्तिः आ-

त्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थं धर्मार्थ-
 कामसिद्ध्यर्थं पाठे विनियोगः” ॥ ध्यानं ॥ (जेतुं यस्त्रिपुरं
 हरेण हरिणा व्याजाद्वलेर्वन्धने स्रष्टुं वारिरुहोद्भवेन विधिना
 शेषेण धर्तुं धराम् । पार्वत्या महिषासुरप्रमथने सिद्धाधिपैर्मुक्तये
 ध्यातः पञ्चशरेण लोकविजये पायात्स नागाननः ॥ ॥
 “ईश्वर उवाच” ॥ ॐकारममृतं ब्रह्म शिवमक्षरमव्ययम् ।
 यमामनन्ति वेदेषु तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ यतः प्रवृत्तिर्जगतां यः
 साक्षी हृदयस्थितः । आधारभूतो विश्वस्य तं प्रपद्ये विनायकम् ॥
 यस्य प्रसादाच्छक्राद्याः प्राणन्ति निमिषन्ति च । प्रवर्तकं तं
 लोकानां प्रणमामि विनायकम् ॥ शिखाग्रे द्वादशाङ्गुल्ये स्थितं
 सूक्ष्मतनुं विभुम् । युञ्जन्ति यं मरीच्याद्यास्तं नमामि गणाधि-
 पम् ॥ लीलया लोकरक्षार्थं द्विधाभूतो महेश्वरः । यः स्वयं
 जगतः साक्षी तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ विघ्नेश्वरं विधातारं
 धातारं जगतामपि । प्रणमामि गणाध्यक्षं प्रणतार्तिविनाशनम् ॥
 उत्सङ्गतल्पे यो देव्या भवान्याः क्रीडते विभुः । बालो हरन्म-
 नस्तस्यास्तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ विधाय भूपणैश्चित्रैर्वेशकर्म
 मनोरमम् । यं हृष्टा पश्यतीशानी तं प्रपद्ये विनायकम् ॥
 लीलया यः सृजंल्लोकान्भिन्दन्नपि मुहुर्मुहुः । संक्रीडते महा-
 सत्वस्तं नतोस्मि गणाधिपम् ॥ सिन्दूरितमहाकुम्भस्तुङ्गदन्तः
 सुभैरवः । भिनत्ति दैत्यकरिणस्तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ यस्य
 मूर्तिं ब्रजन्त्याशु मदामोदानुपङ्गिणः । भ्रमरास्तीव्रसंरावास्तं
 नमामि विनायकम् ॥ गम्भीरभीमनिनदं श्रुत्वा यद्वृंहितं
 क्षणात् । पतन्त्यसुरनागेन्द्रास्तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ यो मि-

नत्ति गिरीन्सर्वान्घोरनिर्घातभैरवैः । रवैः सत्त्वासजननैस्तं वन्दे
 द्विरदाननम् ॥ लीलया प्रहता येन पादाभ्यां धरणी क्षणात् ।
 संशीर्यते सशैलौघा तं वन्दे चण्डविक्रमम् ॥ यत्कराताडनैर्भि-
 न्नमम्भः शतसहस्रधा । विशीर्यते समुद्राणां तं नतोसि गणा-
 धिपम् ॥ विमुखा यत्र दृश्यते अष्टवीर्याः पदच्युताः । निष्प्रभा
 विबुधाः सद्यस्तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ यद्भूषणहितां लक्ष्मीं
 लभन्ते वासवादयः । स्वतन्त्रमेकं नेतारं विघ्नराजं नमाम्यहम् ॥
 यत्पादपांसुनिचयं विभ्राणा मणिमौलिषु । अमरा बहु मन्यन्ते
 तं नतोसि गणाधिपम् ॥ वेदान्तगीतं पुरुषं वरेण्यमऽभयप्र-
 दम् । हिरण्यपुरान्तःस्थं तमसि शरणं गतः ॥ चित्सुधा-
 नन्दसन्मात्रं परानन्दस्वरूपिणम् । निष्कलं निर्मलं साक्षाद्विना-
 यकमुपैमि तम् ॥ अनपायं च सद्भूतं भूतिदं भूतिवर्धनम् ।
 नमामि सत्यविज्ञानमनन्तं ब्रह्मरूपिणम् ॥ अनाद्यन्तं महादेव-
 प्रियपुत्रं मनोरमम् । द्विपाननं विशुं साक्षादात्मानं तं नमाम्यहम् ॥
 विश्वामरेश्वरैर्वन्द्यमाधारं जगतामपि । प्रणमामि गणाध्यक्षं
 प्रणताज्ञानमोचनम् ॥ शिखाग्रे द्वादशाङ्गुल्ये स्थितं स्फटिकस-
 निभम् । गोशीरध्वलाकारं प्रणमामि गजाननम् ॥ अनाधारं
 नवाधारमनन्ताधारसंस्थितम् । धातारं च विधातारं तमसि
 शरणं गतः ॥ अनन्तदृष्टिं लोकादिमनन्तं विदुमप्रभम् । अप्रत-
 क्यमनिर्देश्यं निरालम्बं नमाम्यहम् ॥ भूतालये जगद्योनिमणी-
 यांसमणोरपि । स्वसंवेद्यमसंवेद्यं वेद्यावेद्यं नमाम्यहम् ॥ प्रमाण-
 ग्रत्ययातीतं हंसमव्यक्तलक्षणम् । अनाविलम्बनाकारं तमसि शरणं
 गतः ॥ विश्वाकारमनाकारं विश्वावासमनामयम् । सकलं निष्कलं

नित्यं नित्यानित्यं नमाम्यहम् ॥ संसारवैद्यं सर्वज्ञं सर्वभेषज-
 भेषजम् । आत्मानं सदसद्यत्कं धातारं प्रणमाम्यहम् ॥ भ्रूमध्ये
 संस्थितं देवं नाभिमध्ये प्रतिष्ठितम् । हृन्मध्ये दीपवत्संस्थं वन्दे
 सर्वस्य मध्यगम् ॥ हृत्पुण्डरीकनिलयं सूर्यमण्डलनिष्ठितम् । तार-
 कान्तरसंस्थानं तारकं तं नमाम्यहम् ॥ तेजस्विनं विकर्तारं सर्व-
 कारणकारणम् । भक्तिगम्यमहं वन्दे प्रणवप्रतिपादितम् ॥
 अन्तर्योगरतैर्युक्तैः कल्पितैः स्वस्तिकासनैः । वदं हृत्कार्णिका-
 मध्ये ध्यानगम्यं नमाम्यहम् ॥ ध्येयं दुर्ज्ञेयमद्वैतं त्रयीसारं
 विलोचनम् । आत्मानं त्रिपुरारातेः प्रियसूनुं नमाम्यहम् ॥
 स्कन्दप्रियं स्कन्दगुरुं स्कन्दस्याग्रजमेव च । स्कन्देन सहितं
 शश्वन्नमामि स्कन्दवत्सलम् ॥ नमस्ते विघ्नराजाय भक्तविघ्नविना-
 शिने । विघ्नाध्यक्षाय विघ्नानां निहन्त्रे विश्वचक्षुषे ॥ विघ्नदात्रेऽ-
 प्यभक्तानां भक्तानां विघ्नहारिणे । विघ्नेश्वराय वीराय विघ्नेशाय
 नमोनमः ॥ कुलाद्रिमेरुकैलासशिखराणां प्रभेदिने । दन्तभि-
 न्नाभ्रमालाय करिराजाय ते नमः ॥ किरीटिने कुण्डलिने
 मालिने हारिणे तथा । नमो मौञ्जीसनाथाय जटिने ब्रह्मचा-
 रिणे ॥ ङिण्डिमुण्डाय चण्डाय कमण्डलुधराय च । दण्डिने चैव
 मुण्डाय नमोऽध्ययनशीलिने ॥ वेदाध्ययनयुक्ताय सामगान-
 पराय च । व्यक्षाय च वरिष्ठाय नमश्चन्द्रशिखण्डिने ॥ कपर्दिने
 करालाय शंकरप्रियसूनुवे । सुताय हैमवत्याश्च हर्त्रे च सुरविद्वि-
 द्याम् ॥ ऐरावणादिभिर्दिव्यैर्दिग्गजैः संस्तुताय च । खट्वंहित-
 परित्रस्तैर्नमस्ते मुक्तिहेतवे ॥ कूष्माण्डगणनाथाय गणानां
 पतये नमः । वज्रिणाराधितायैव वज्रिवज्रनिवारिणे ॥ पूष्णो

दन्तभिदे साक्षान्महतां भीषणाय च । ब्रह्मणश्च शिरोहर्वे दिन-
 स्वद्वन्धनाय च ॥ अग्नेश्चैव सरस्वत्या इन्द्रस्य च बलच्छिदे ।
 भैरवाय सुभीमाय भयानकरवाय च ॥ विभीषणाय भीष्माय
 नागाभरणधारिणे । प्रमत्ताय प्रचण्डाय वक्रतुण्डाय ते नमः ॥
 हेरम्बाय नमस्तुभ्यं प्रलम्बजठराय च । आखुवाहाय देवाय चैक-
 दन्ताय ते नमः ॥ शूर्पकर्णाय शूराय परश्वधराय च ।
 सृणिहस्ताय धीराय नमः पाशासिपाणये ॥ धारणाय नम-
 स्तुभ्यं धारणाभिरताय च । धारणाभ्यासयुक्तानां पुरस्तात्सं-
 स्तुताय च ॥ प्रत्याहाराय वै तुभ्यं प्रत्याहाररताय च । प्रत्या-
 हाररतानां च प्रत्याहारस्थितात्मने ॥ विघ्नाध्यक्षाय दक्षाय
 लोकाध्यक्षाय धीमते । भूताध्यक्षाय भव्याय गणाध्यक्षाय ते
 नमः ॥ योगपीठान्तरस्थाय योगिने योगधारिणे । योगिनां
 हृदिसंस्थाय योगगम्याय ते नमः ॥ ध्यानाय ध्यानगम्याय
 शिवध्यानपराय च । ध्येयानामपि ध्येयाय नमो ध्येयतमाय
 च ॥ सप्तपातालपादाय सप्तद्वीपोरुजंघिने । नमो दिग्बाहवे
 तुभ्यं व्योमदेहाय ते नमः ॥ सोमसूर्याग्निनेत्राय ब्रह्मविद्याम-
 दाम्भसे । ब्रह्माण्डकुण्डपीठाय सामधोपस्वनाय च ॥ ज्योति-
 र्मण्डलपुच्छाय हृदयालानकाय च । ध्यानार्द्रवद्वपादाय
 पूजाधोरणधारिणे ॥ सोमार्कविम्बघण्टाय दिक्करीन्द्रवियोगिने ।
 आकाशसरसो मध्ये क्रीडागहनशालिने ॥ सुमेरुदन्तकोशाय
 पृथिवीस्थलगाय च । सुषोपाय सुभीमाय सुरकुञ्जरभेदिने ॥
 हेमाद्रिकूटभेत्रे च दैत्यदानवमर्दिने । गजाकाराय देवाय गज-
 राजाय ते नमः ॥ ब्रह्मणे ब्रह्मरूपाय ब्रह्मगोत्रेऽव्ययाय च । ब्रह्मणे

ब्रह्मणायैव ब्रह्मणः प्रियवन्धवे ॥ यज्ञाय यज्ञगोत्रे च यज्ञानां
 फलदायिने । यज्ञहर्त्रे यज्ञकर्त्रे सर्वयज्ञमयाय च ॥ सर्वनेत्राधि-
 चासाय सर्वेश्वर्यपदायिने । गुहाशयाय गुहाय योगिने ब्रह्मवा-
 दिने ॥ १०० ॥ ॐ गंतत्पुरुषाय विद्महे, वक्रतुण्डाय
 धीमहि, तन्नो दन्ती प्रचोदयात् ॥ ३ ॥ एकाक्षरपरायैव
 मायिने ब्रह्मचारिणे । भूतानां भुवनेशानां पतये पापहारिणे ॥
 सर्वारम्भनिहर्त्रे च विमुखानां निजार्चने । नमो नमो गणेशाय
 विघ्नेशाय नमो नमः ॥ विनायकाय वै तुभ्यं विकृताय नमो-
 नमः । नमस्तुभ्यं जगद्धात्रे नमस्तुभ्यं वियोगिने ॥ नमस्तुभ्यं
 त्रिनेत्राय त्रिनेत्रप्रियसूतवे । सप्तकोटिमहामन्त्रैर्मन्त्रितावयवाय
 ते ॥ मन्त्राय मन्त्रिणां नित्यं मन्त्राणां फलदायिने । लीलया
 लोकरक्षार्थं विभक्तनिजमूर्तये ॥ स्वयं शिवाय देवाय लोकक्षेमा-
 नुपालिने । नमोनमः क्षमाभर्त्रे नमः क्षेमतमाय च ॥ दयामयाय
 देवाय सर्वभूतदयालवे । दयाकर दयारूप दयामूर्ते दयापर ॥
 दयाप्राप्य दयासार दयाकृतिरतात्मक । जगतां तु दयाकर्त्रे
 सर्वकर्त्रे नमो नमः ॥ नमः कारुण्यदेहाय वीराय शुभदन्तिने ।
 भक्तिगम्याय भक्तानां दुःखहर्त्रे नमोस्तु ते ॥ त्रिपुरं दग्धुकामेन
 पूजिताय त्रिशूलिना । दयाशील दयाहार दयापर नमोस्तु
 ते ॥ नमः समस्तगीर्वाणवन्दिताद्वियुगाय ते । जगतां तत्पुष्पां
 भर्त्रे विघ्नहर्त्रे नमोस्तु ते ॥ नमो नमस्ते गणनायकाय सुनाय-
 काय खिलनायकाय । विनायकायामयदायकाय नमः शुभा-
 नायपनायकाय ॥ गणाधिराजाय गणानुशास्त्रे गजाधिराजाय
 गजाननाय । शताननायामितमाननाय नमो नमो दैत्यविना-

शनाय ॥ अनामयायामलधीमयाय स्वमाययाविष्टजगन्मयाय ।
 अमेयमायाविकसन्मयाय नमो नमस्तेस्तु मनोमयाय ॥ नमस्ते
 समस्ताधिनाथाय कर्त्रे नमस्ते समस्तोरुविस्तारभाजे । नमस्ते
 समस्ताधिकायातिभूमे नमस्ते पुनर्व्यस्तविन्यस्तधाम्ने ॥ पात्रे
 सुराणां प्रमथेश्वराणां शास्त्रेऽनुशास्त्रे सचराचरस्य । नेत्रे प्रनेत्रे
 च शरीरभाजां धात्रे वराणां भवते नमोऽस्तु ॥ नमोस्तु ते विघ्न-
 विनाशकाय नमोस्तु ते भक्तभयापहाय । नमोस्तु ते मुक्तमनस्थि-
 ताय नमश्च भूयो गणनायकाय ॥ आखिलभुवनभर्त्रे सम्पदा-
 मेकदात्रे निखिलतिमिरभेत्रे निष्कलायाव्ययाय । प्रणतमनुज-
 गोप्त्रे प्राणिनां त्राणकर्त्रे सकलविबुधशास्त्रे विश्वनेत्रे नमोऽस्तु ॥
 दशनकुलिशभिन्नैर्निर्गतैर्दिग्गजानां विलसितशुभदन्तं मौक्तिकै-
 श्चन्द्रगौरैः । भवनमुपसरन्तं प्रेक्ष्य गौरी भवन्तं सुदृढमथ करा-
 भ्यां श्लिष्यते प्रेमनुन्ना ॥ मृदुनि ललितशीते तत्परङ्गे भवान्याः
 शुभविलसितभावां नृत्यलीलां विधाय । अचलदुहितुरङ्गादऽ-
 ङ्कमन्यं विसर्पन्पितुरुपहरति त्वं नृत्यदूर्पोपहारम् ॥ भुजगवल-
 यितेनोपस्पृशन्पाणिना त्वां सरभसमथ बाह्वोरन्तराले निवेश्य ।
 कलमधुरसुगीतं नृत्तमालोकयस्ते कलमऽविकलतालं चुम्बते
 हस्तपत्रे ॥ कुवलयशतशीतैर्भूरिकल्हारहृद्यैस्तव मुहुरपि गात्र-
 स्पर्शनैः संप्रहृष्यन् । क्षिपति च सुविशाले स्वाङ्गमध्ये भवन्तं
 तव मुहुरनुरागान्मूर्ध्नि जिघ्रन्महेशः ॥ बालो बालपराक्रमः
 सुरगणैः संप्रार्थ्यसेऽहर्निशं गायन्किपुरुषाङ्गनाविरचितैः स्तोत्रै-
 रभिष्टूयसे । हाहाहूहुकतुम्बुरुप्रभृतिभिस्त्वं गीयसे नारद
 स्तोत्रैरद्भुतचेष्टितैः प्रतिदिनं प्रोद्धोपते सामभिः ॥ त्वां नमन्ति
 सुरसिद्धचारणास्त्वां यजन्ति निखिला द्विजातयः । त्वां पठन्ति

मुनयः पुराविदस्त्वां सरन्ति यतयः सनातनाः ॥ परं पुराणं
 गुणिनं महान्तं हिरण्यं पुरुषं योगगम्यम् । यमामनन्त्यात्म-
 श्रवं मनीषिणो विपश्चितं कविमप्यक्षयं च ॥ गणानान्त्वा
 गणनाथं सुरेन्द्रं कविं कवीनामतिमेध्यविग्रहम् । ज्येष्ठराजमृषभं
 केतुमेकमानः शृण्वन्नूतिभिः सीद शश्वत् ॥ नमो नमो वाङ्मनसा-
 तिभूमये नमो नमो वाङ्मनसैकभूतये । नमो नमोनन्तसुखैकदा-
 यिने नमो नमोनन्तसुखैकसिन्धवे ॥ नमो नमः शाश्वतशान्तिहे-
 तवे क्षमादयापूरितचारुचेतसे । गजेन्द्ररूपाय गणेश्वराय ते
 परस्य पुंसः प्रथमाय स्तनवे ॥ नमो नमः कारणकारणाय ते
 नमो नमो मङ्गलमङ्गलात्मने । नमो नमो वेदविदां मनीषिणा-
 गुपासनीयाय नमो नमो नमः ॥ १३० ॥ “श्रीईश्वर
 उवाच” ॥ वैनायकं स्तवं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् । चिन्ता-
 शोकप्रशमनमायुरारोग्यवर्धनम् ॥ नृपाणां सततं रक्षां द्विजानां
 च विशेषतः । स्तवराज इति ख्यातं सर्वसिद्धिकरं परम् ॥ यः
 पठेच्छृणुयाद्वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते । रूपं वीर्यं बलं प्रज्ञां यशश्चायुः
 समन्वितम् ॥ मनीषां सिद्धिमारोग्यं श्रियमप्यक्षयिष्णुताम् । सर्व-
 लोकाधिपत्यं च सर्वदेवाधिराजताम् ॥ प्राप्याष्टगुणमैश्वर्यं प्राप्य
 भूतिं च शाश्वतीम् । उद्धृत्या सप्तमं वंशं दुस्तराद्भवसागरात् ॥
 काञ्चनेन विमानेन शतनागायुतेन च । विचरत्यखिलांलोकान्स-
 शरीरो गणाधिपः ॥ मत्प्रियश्च भवेन्मर्त्यः सर्वदेवप्रियः सदा ।
 प्रियो विनायकस्यापि प्रियोऽस्माकं विशेषतः ॥ सङ्कल्पसिद्धः
 सर्वज्ञः सर्वभूतहिते रतः । स्तवराजं जपन्मर्त्यः सुहृद्भिः सह
 गोदते ॥ स्तवराजजपासक्तभावयुक्तस्य धीमतः । अस्मिन्नगत्रये-
 प्यस्ति नासाध्यं न च दुष्करम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्तवराजं

